

Хто я? Для чого я створений?*

«Мене звали Патрік... Мене взяли в полон... і відправили в неволю до Ірландії».

Від багатства до злиднів. Від когось до нікого. Від родини до самотності.

Великі потрясіння перевертають наше життя догори дриґом. Вони можуть потрясти нас до самих глибин нашого єства, змушуючи запитувати: хто я? У чому сенс усього цього?

Чи визначає нашу особистість те, що з нами зробили, а наше призначення вкрадене тими, хто нас скривдив?

Навіть якщо нічого катастрофічного не сталося, ми все одно хочемо знати: «Хто я?» і «Чому я тут?» Чи я – просто випадковість у потоці часу, випадкове існування?

Уяви щось настільки величне, що може підняти тебе з найглибшої травми або дати сенс життю, яке здається найменш значущим (як у раба). Уяви щось настільки багате та могутнє, що його неможливо виміряти, щось, що повністю змінює твою особистість і мету в житті.

Патрік, який втратив так багато, виявив, що, звернувшись до Бога, він більше не був поглинутий у завдану йому шкоду чи тим, що він утратив – натомість він відкрив, ким був насправді. Він зрозумів, що його життєва мета не була у нього вкрадена, а що тепер вона стала навіть вищою за все інше.

«Я був, як камінь, що лежав глибоко в багнюці. Тоді той, хто могутній, прийшов і у своїй милості витягнув мене, підняв і поставив на самий верх стіни. Тому я мушу голосно прославляти Господа за такі великі добрі справи, тут і зараз, і навіки, яких людський розум не може осягнути».

(Цитата зі «Сповіді» Патріка)

Це сталося з Патріком понад 1500 років тому, і з тих пір Ісус Христос продовжує робити це для людей в Ірландії та по всьому світу.

Ми живемо в час, коли багато хто бореться із питанням, хто вони і чому вони тут. Ми намагалися прив'язати нашу ідентичність до роботи, стосунків, амбіцій, розваг, профілів у соціальних мережах, сексуальності та іншого – але все це виявилось крихким і не принесло задоволення.

І все ж, як і Патрік, коли ми звертаємося до живої води Ісуса Христа, ми знаходимо Того, хто каже: «Я прийшов для того, щоб вони мали життя – і мали з надлишком» (Івана 10:10).

Сенс життя і таємниця особистості полягають не в тому, що ми робимо, а в Тому, Кого ми знаємо.